

Mafalda compleix 10 anys amb la cançó «X»

El videoclip commemora el recorregut del grup valencià | Parlem amb un dels vocalistes de Mafalda amb motiu del desè aniversari de la banda

Mafalda | Guillem Garay

L'esperit reivindicatiu i mordaç que ha acompanyat **Mafalda** al llarg de deu anys es veu reunit en poc menys de sis minuts, a base d'autoreferències banyades del rock combatiu i punyent que les identifica. "X" és la nova cançó i videoclip que presenta el grup valencià, que ja fa una dècada que s'atreveix a pujar a l'escenari amb ímpetu i ganes de trepitjar fort. Ara ho continua fent, però convertida en una de les bandes de més envergadura dels Països Catalans. Marcos De La Torre, una de les veus del grup, ens explica com ha estat el camí fins aquí, amb els alts i baixos i alguna pista del que vindrà.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=AzmP51AQMOY>

Què és el que més diferencia les Mafalda de fa deu anys de les actuals?

La carrera de **Mafalda** ha sigut bastant *trambòlika*. Des del primer disc fèiem el que volíem, ja que no teníem consciència que existís cap tipus de panorama musical en què ens haguéssim

d'adaptar i, per tant, l'única premissa era fer música que ens agradés. D'aquell primer treball a aquest *single* ha plogut molt. Ara estem més condicionats per l'entorn i per la responsabilitat que inconscientment ens hem anat posant a sobre.

Amb els anys, us heu convertit en referents per a altres grups.

És això. Actualment, molta gent ens escriu per dir-nos "gràcies per aquesta cançó, ens ha inspirat moltíssim", i és per això que cada vegada hem anat sent més conscients de la repercussió de la nostra música i, per tant, de la responsabilitat que això suposava. Però ens agrada saber que la gent és allà, no només com a públic oient sinó també com a músics que estan fent cançons i grups que ens tenen en compte a l'hora de definir els propis projectes.

Aquesta responsabilitat s'ha traduït en un canvi en la vostra música?

Supos que sí, i això és el que hem intentat recuperar en aquest *single*, no volíem tenir la pressió que havíem tingut en l'últim disc, sinó tornar a la nostra essència, a fer una mica el que ens rotava. En aquest tema hem fet servir el mateix mètode que en el segon disc: compondre lliurement i amb les portes obertes.

Però en els primers discos no éreu els mateixos integrants que en la banda actual.

Ara mateix només en quedem dos, dels que érem al principi. La banda va néixer a l'escola, amb un grup d'amics, però actualment el bateria i jo som els únics que som allà des dels inicis. La resta són gent dels voltants, de pobles contigus, que hem anat coneixent i han volgut formar part de l'aventura. Per a la banda ha estat crucial anar-se adaptant a les noves incorporacions sense perdre la identitat. Ens costava trobar músics que es volguessin incorporar en un projecte tan raro com era **Mafalda**.

Què ha estat el més complicat durant aquesta trajectòria?

L'últim any ha estat molt complicat perquè la banda s'ha professionalitzat més que mai a causa de l'exigència de l'entorn. I clar, totes tenim estudis; jo, per exemple, sóc nutricionista, la Vera és psicòloga? i a partir d'aquí, totes hem hagut de canviar les nostres prioritats i posar més compromís en el projecte, que ha comportat deixar les nostres feines, entre d'altres.

Tot suposa certs sacrificis.

I les coses canvien, ja no tenim divuit anys i tot implica més riscos, encara que som conscients que si hem pogut fer el que hem fet és perquè hem gaudit del privilegi d'una economia més o menys estable que ens ha permès un marge de prova i error, gràcies al qual hem arribat fins aquí.

Ha de ser complicat portar a terme un procés creatiu entre nou músics, i més si aquests han canviat durant aquests deu anys.

Els nous integrants de la banda sempre resulten un tema complicat, si per nosaltres fóra sempre seríem les de sempre, ja que la convivència fa més fàcil compondre i tot el que comporta. Però formar part d'una banda de rock no és el somni de tothom, i les persones canvien, i amb elles les coses que fem. Però sí que tenim clares algunes coses sobre la nostra identitat. En una cançó de **Mafalda** sempre serà més protagonista una guitarra que un trombó, per exemple. Hi ha una mena de *top5* instrumentals que són la base essencial de les cançons, i un cop fetes, farem les decoracions.

Mafalda Foto: Arxiu del grup

Els vostres temes sempre han estat reivindicatius, posant l'accent en la política i el feminisme. El grup té una posició conjunta pel que fa a aquests temes?

La banda no exigeix que les integrants estiguin compromeses en això, però és evident que no pots estar ací si no hi estàs, de compromesa, simplement perquè no t'hi sentiràs còmoda. Ja ens ha passat alguna vegada que algú no acabava d'encaixar per aquest tema, ja que aquí parlem molt de política. I moltes decisions crucials de la banda les prenem partint de la base política, decisions que a vegades ens fan mal, i hi ha gent que això no ho entén, perquè la música és una altra cosa per ella. Cadascú té la seva opinió, però intentem trobar punts mitjos de consens i decidir quina és la idea que volem transmetre al públic en segons quins temes.

La cançó que heu creat pel desè aniversari inclou referències a cançons d'antics àlbums. És un homenatge propi al recorregut com a banda?

Sí. És un clar homenatge a la nostra carrera. La lletra la vaig escriure jo i vaig intentar posar-hi les màximes referències possibles al projecte de **Mafalda**. Un cop llegida la cançó en grup, encara ens vam esforçar a fer-n'hi cabre més. Hi havia d'haver totes les que ens pareixen essencials de la nostra carrera. Va ser un procés emotiu i certament nostàlgic.

Tocareu aquest nou *single*, "X", als directes?

I tant! De fet ja la vam tocar en aquest últim concert a Madrid i la rebuda ha sigut brutal. Això, per nosaltres, és el millor premi, més enllà de les reproduccions de youtube. Que arribi al nostre públic.

Com veus el futur de Mafalda?

L'últim any ha estat complicat sobretot perquè ens hem allunyat una mica de la nostra essència. Passes del fet que tot sigui una cosa més natural a una que requereix més responsabilitat per part de totes les integrants, i potser ens hem desviat una mica. Tot i així, ja estem en procés de

corregir-ho i tenim ganes de seguir. Ara que ens hem professionalitzat una mica, anem a fer-ho millor. Volem tornar a fer concerts que ens representin i també volem viatjar. I més tard, cap al 2021, tornar a tancar-nos a l'estudi i renovar repertori, necessitem coses noves.